

U. Araujo, SouthFront: Je Německo opět „nemocným mužem Evropy“?

- CZ24 News | 2. září 2023

NĚMECKO: V roce 1999 popsal deník Economist Německo jako *nemocného muže Evropy* - v následujících letech však německá ekonomika prosperovala jako exportní velmoc. V roce 2010, po takzvaném Jobwunder (zázraku zaměstnanosti), pokračovali Němci v podstatě bez překážek globální finanční krize z let 2007-2009. V té době nastal boom na rozvíjejících se trzích a německé výrobky byly v Číně velmi žádané. Německá ekonomika v tomto období vzrostla o 24 % - pro srovnání: Francie o 18 % a Velká Británie o 22 %.

Podle Economist byly německé ekonomické a politické modely z velké části vnímány jako pevné a stabilní, na rozdíl od svodů takzvaného *populismu Trump-Brexit*. Dnes však, jak Economist [naznačujeČesky](#), se Německo může *nemocným mužem Evropy* opět stát, neboť země prožívá třetí čtvrtletí propadu a může být jedinou velkou ekonomikou, která se v roce 2023 propadne. Alternative für Deutschland (AfD), často označovaná jako krajně pravicová nebo populistická strana, je na vzestupu a národní ekonomický model je stále více vnímán jako neschopný zajistit růst. MMF předpovídá, že to bude jediná ekonomika G7, která v roce 2023 poklesne, zatímco výrobní index zakázek je nyní na nejnižší úrovni od začátku pandemie v roce 2020. Ceny plynu jsou dnes zhruba dvakrát vyšší než před kovidem. Jak k tomu všemu došlo?

Za prvé, snahy politického Západu pod vedením USA o *oddělení*, nebo chcete-li [snižování rizikČesky](#) vztahů s Pekingem, Berlín v některých citlivých oblastech poškozují, a to je jedna z věcí, které v poslední době poháněly zájem Německa o [strategickou autonomiiČesky](#). Americká [dotační válka proti Evropě](#) zrovna moc nepomáhá.

Úrokové sazby, které v Evropě od pandemie hodně vzrostly, jistě hrají roli: poškozují investice německých podniků a stavební sektor. Rostoucí úrokové sazby byly reakcí na inflaci a ta má samozřejmě hodně společného s probíhajícím rusko-ukrajinským konfliktem, stejně jako růst cen energií. Pak je tu Nord Stream - respektive jeho současná absence.

Německé úřady vyšetřující útok na plynovody Nord Stream z 26. září uvedly, že minulý měsíc byly *nalezeny stopy podmořských výbušnin v jachtě najaté ukrajinskou společnostíČesky*. The Washington Post v červnu uvedl, že americký prezident Joe Biden [o ukrajinském plánu zaútočit na Nord Stream vědělČesky](#) tři měsíce před explozí plynovodu. Západní média nějakou dobu ráda ukazovala prstem na Rusko - což samozřejmě nedává prakticky žádný smysl: zničení ropovodů Nord Stream ve skutečnosti zcela znemožnilo německým a dalším evropským státům ukončit sankce a plynovod znovu otevřít - a navíc zajišťuje, že většina ruského exportu energie na evropský kontinent prochází přes Ukrajinu, jak píše ve svém [článkuČesky](#) ve Foreign Policy Emma Ashford, vedoucí pracovnice programu Reimagining US Grand Strategy ve Stimsonově centru.

Ashford připomíná, že ačkoliv byl v části východní Evropy kvůli sporům mezi Moskvou a tranzitními státy nepopulární, *podpořilo původní projekt Nord Stream nejen Německo, ale také Nizozemsko a Spojené království*. Jeho první větev byla dokončena v roce 2011 *proti minimálnímu odporu* (v Evropě). Po roce 2014 se věci změnilly a následovala americká válka proti Nord Streamu. Závěrečné úvahy v uvedeném článku jsou následující: *Zničení Nord Streamu opět staví Ukrajinu a další východoevropské státy do pozice většího vlivu na energetickou otázku. Zničení Nord Streamu je z pohledu země zmítané zoufalou válkou o přežití dostatečně pochopitelná volba. Ale může přimět ukrajinské partnery, aby přehodnotili, jak blízké Kyjevu jejich zájmy skutečně jsou.*

Otázka, kdo Nord Stream do povětrí vyhodil, je stále naléhavějším problémem vzdáleným pouhým spekulacím a *konspiračním teoriím*. Nezajímá jen státní zástupce a policejní orgány nebo bulvární média: má spíše hluboké geopolitické a geoekonomické důsledky. Má to mnoho společného například s evropskou suverenitou (či s jejím nedostatkem). Již v říjnu 2021 Evropu pronásledoval přízrak velké energetické krize s 600% nárůstem cen plynu. Nyní může Evropa čelit masové recesi horší než v roce 2008 [Česky](#). Jak jsem v prosinci 2021 [psal](#), to vše ovlivnilo evropskou a britskou průmyslovou produkci a společnost jako celek. Konec Nord Streamu mění hru, a jak jsem již několikrát psal, evropská energetická krize ve skutečnosti docela dobře [slouží americkým zájmům](#).

Nejhlasitějšími hráči, kteří v Německu volají po vyšetření sabotáže ropovodu, jsou [zákonodárci AfDČesky](#), takže není divu, že populistický tábor roste, zatímco v rámci tak zvaného hlavního politického proudu zůstává tato diskuze do značné míry marginalizovaná.

Německo by mohlo být opět považováno za *nemocného muže Evropy*. Není to však jen německá nemoc; je to nemoc evropská. A její kořeny jsou hluboké a souvisejí s velkým evropským paradoxem, kdy bezpečnost závisí na Washingtonu a zároveň se spoléhá na blízké Rusko, pokud jde o energii. To druhé mimochodem dává zcela smysl, geopoliticky i ekonomicky, protože samotný Nord Stream 2 by Evropě mohl poskytnout energetickou bezpečnost s nižšími náklady a vyhnula by se tak energetické krizi, která kontinent nyní sužuje.

Nějakou dobu se hodně mluvilo o německých ekonomických potížích (a [také britskýchČesky](#), když na to přijde). Tyto hovory však nemohou opomenout otázku energetické krize a otázku [de-industrializace](#) post-Nord Streamové Evropy. Problém je v tom, že taková témata jsou prostě příliš nepříjemná a evropský politický establishment, jak se zdá, na tento rozhovor ještě není připraven.

AUTOR: Uriel Araujo

ZDROJ: southfront.press/is-germany-once-again-the-sick-man-of-europe

Překlad: Blog Disput